

TÓRSFEST ER FESTLIG OG FÓLKSLIG

Tórsfest hevur funnið eitt frálíkt pláss á gongugøtuni í Havn, og hóast okkurt kundi verið gjørt øðrvísi, er talan um eina fjølbroytta og fólksliga ólavsøkukonsert

Jonhard Hammer

Leygarkvøldið var Tórsfest hildin fyri aðru ferð. Tórsfest er avloysarin hjá gomlu ólavsøkukonsertini, sum onkuntíð hevði tað trupult, men eisini upplivdi nógvar stórar løtur við nógvum fólki.

Fyrr var tað líkavið, at myndugleikar og onnur ikki vildu vita av konsertini, og hon ferðast millum nógvar staðsetingar. Nú hevur Tórsfest fingið innivist mitt í Havnini – á gongugøtuni – og tað fær valla verið betri. Á tveimum pallum spæla góðir føroyski bólkar, og í ár vóru tvey útlendsk nøvn fingin heim at seta kulør á konsertina.

Samanumtikið var talan um frálíka konsert við nógvum góðum framførslum og kendum tónleiki. Fólk møttu rímliga tíðliga á konsertini, og helst var góða veðrið viðvirkandi orsök til tað. Út á náttina kom veruligt liv í, og tá var fagnaður av teimum framførandi eisini stórir.

Flest allir bólkarir stóðu seg væl, hóast onkrir stríddust við ljóðtrupulleikar á minna pallinum, sum ikki tóktist verða giraður tøkniliga til avbjóðingina. Eisini var stórir munur á ljóði og niveau á teimum báðum pallunum, og tað gekk meira út yvir tey, sum spældi á minna pallinum, enn tey, sum spældu á tí størri.

Gott útlendskt

Pretty Maids var ein góð uppliving. Bólkurin spældi væl, og tað tóktist sum, at teir framvegis stríðast fyri tí og vilja gera sítt allarbasta, hóast teir hava nógvar ár á baki. Tað var hugaligt at uppliva. Sangirnir hjá teimum eru ikki av teimum kendastu her heima, og kanska vóru tað serliga ídnir mannligir fjepparar, sum trokaðust frammanfyri pallinum ta lötuna.

Basshunter syrgdi fyri einari stórar veitslu. Hann

hevði hitt við sanginum Boten Anna, men hann dugði eisini framúr væl at undirhalda við coversangum og pumpandi rútmum.

Frændur høvdu fingið eitt heldur ivasamt pláss – rímliga tíðliga á minna pallinum – men teir gjørdu sín part og fangaðu fólkið við øllum teirra frálíku sangunum.

Swangah fekk sum vant liv í fjøldina við teirra speisku rappsangum, og Signar og hansara menn vórðu fangaðir sum sjáldan.

Skráin pakkað

Tórsfest er ein veitsla upp undir ólavsøku, og soleiðis var eisini hesaferð. Nógvar fólk var á konsert, og nógvar ungfólk hugnaðu sær.

Skráin var sera tøtt, og tað var næstan ikki nøkur løta, har fólk kundu hvíla oyrni. Tað tóktist, sum at framførslurnar skuldu koyrauttan íhald, men móguliga hevði tað riggað fult so væl at givið áhoyrarunum onkrar styttri løtur, har teir kundu hugna sær eitt sindur á økinum.

Tað tókist malplaserað, at Synarchi skuldi spæla tungmálm, beint eftir at barnaundirhald hevði verið á skránni, og familjur hugnaðu sær á økinum.

Tað er eisini krevjandi tekniskt at hava so nógvar bólkar koyrandi innan so stutta tíð, og tað hoyrdist fleiri ferðir aftur, at tøkningarnir ikki høvdu lættar umstøður, tí fleiri ferðir skuldu teir brúka 2-3 sangir um at fáa ljóðið at sita ordiligt.

Tórsfest er eitt fint ískoyti til føroyska summarið, sum bjóðar eina endaleysa røð av tiltøkum og festivalum, og vit eitt sindur av justeringum, kann ólavsøkukonsertin gerast enn betri komandi árin.

MYNDIR: SIGMAR MØRKØRE

